

Géczi János

TANULSÁGOK

0.

A fehér terítõn azt láttam, hogy folttalan.

1.

Voltak térképek, amelyen az országot három részre szakadva ábrázolták, miközben a szomszédok atlaszában nem is létezett. Annak vagyok, hittem, a következménye, hát idegen szemmel nem látható a sorsom.

2.

Nem tudom, hogy a visszafordíthatatlan döntést vagy a saját elhatározásomat mutatja-e be az elvetett kocka, de mire elgurul a táblaszélíg, hogy lehulljon és csont módra kopogjon a padlón, már feltárul az a hagyomány, amely odadobja alakomat a jövőnek, és a legvégén maga alá teper. Holott az õsbűnt nem a kocka elvetése adja, hanem amerre gördül. Van, aki isteni jelnek harsogva felállítja azt a csapdát, amely engedelmesen magába foglal, és a sorsomat – markomban a kocka – legitimizálja.

3.

Hogy kalandfilm volt-e, érzelmes kisregény
vagy rövid szonon a bárnak nevezett kültelki kocsmában,
egyre megy. A főhőst én, tizenhat éves, ha voltam,
bár láttatom magam többnek, öreg bácsinak tudtam.
Az bizonyos, hogy Csocsoszán dalolt számára,
és fűrészlapon hegedültek az ének alá.
Ma, ötven évvel később, fiatal férfinak,
ki a nősülés idejébe ért.
Előzőleg vagy végül voltam-e bölcs,
ki egyetlen dolgot követelt az élettől
– nincs mersz a tévedéshez.
Utólag, tudom, foglalót kaptam,
s ma azt, hogy mindazt tekintsem végelszámolásnak.
A kíváncsiság az egyetlen hajtóerőm.

Látó, 2022/3.